

Ουράνιες ενατενίσεις

Η ευκαιρία προσφέρεται σε κάθε ώρα και

στιγμή.

Επιβάλλεται να την αδράξουμε

Χριστάκης Ευσταθίου, θεολόγος

Μετάνοια, δύναμη ζωής

Η πορεία διά μέσου της μετάνοιας καταξιώνει τον άνθρωπο σε πνευματικές κορυφογραμμές. Ακριβώς, σ' αυτή τη χρονική στιγμή η Εκκλησία προβάλλοντας το παράδειγμα του Ζακχαίου, στέλνει το πιο ισχυρό μήνυμα στον άνθρωπο. Όσο και αν έχει πέσει στη ζωή του, όσο και αν βιώνει την τραγική οδύνη στο χώρο της αμαρτίας, όσο κι αν βρίσκεται στο περιθώριο της ζωής, η αγάπη του Κυρίου απλώνεται σ' ένα εύρος που δεν μάς επιτρέπει να αφήνουμε τον εαυτό μας να βυθίζεται στο σκοτάδι της απελπισίας. Αντίθετα, η εκζήτηση της χάρης του Θεού, ανοίγει τους ορίζοντες της ελπίδας και της χαράς και μεταβάλλεται σε οδοδείκτη αληθινής ζωής. Αυτό έπραξε και ο Ζακχαίος, ο οποίος, ζητούσε μετά μανίας να ιδεί τον Ιησού. Γιατί ακριβώς γνώριζε ότι μόνο η αγάπη του προσφέρει την αληθινή σωτηρία.

Το ισχυρό παράδειγμα

Γιατί όμως η Εκκλησία επιμένει να προβάλλει ως παράδειγμα την περίπτωση του Ζακχαίου; Είναι ακριβώς μέσα απ' αυτό που αποκρυπτογραφούνται μηνύματα ουράνιας ακτινοβολίας και αιώνιας εμβέλειας.

Ο Ζακχαίος, δεν ήταν από τους ανθρώπους, απέναντι στον οποίο οι υπόλοιποι συνάνθρωποί του έτρεφαν εκτίμηση και σεβασμό. Χρησιμοποιούσε κάθε είδος αδικίας, εκμετάλλευσης, καταπίεσης, απάτης. Ήταν ο τύπος του ανθρώπου, ο

οποίος κατέκλεβε τους άλλους και ιδιαίτερα τις χήρες και τα ορφανά. Τους ανθρώπους αυτούς, όπως ο Ζακχαίος της περικοπής, συνήθως τούς έχουμε ξεγραμμένους αλλά και καταδικασμένους στην οδό της απώλειας. Και όμως, αυτός ο αμαρτωλός άνθρωπος, ζητούσε να δει τον Ιησού. Τι ήταν εκείνο που δημιούργησε μέσα του αυτή την επιθυμία; Οι αδικίες που διέπραττε καθημερινά τον είχαν χωρίσει τόσο από την αγάπη του Θεού όσο και από τους συνανθρώπους του. Αυτή η παγερή μοναξιά που βίωνε, όχι μόνο δεν τον οδήγησε στην απελπισία, αλλά τον βοήθησε να μαζευτεί στον εαυτό του. Άφησε μια ισχυρή δύναμη που αναδυόταν από τα βάθη της ψυχής του να ενεργοποιηθεί για να αρχίσει να εισέρχεται στις τροχιές της θείας αγάπης και παρουσίας. Αυτή η δύναμη είναι η σφραγίδα της «εικόνας του Θεού» στον άνθρωπο. Η οποία όμως, όταν αφήνουμε τον εαυτό μας να κυριεύεται από την αμαρτία, αμαυρώνεται και αναποδογυρίζεται, με αποτέλεσμα αισθανόμαστε την οδύνη της απουσίας του Θεού ως μια φοβερή τραγικότητα.

Η υπέρβαση

Η υπέρβαση που αποτόλμησε ο Ζακχαίος με την επιμονή του να επιζητεί να ιδεί τον Ιησού, βρίσκει την αντιστοιχία της στην κίνηση που καλούμαστε να κάνουμε όλοι στη ζωή μας. Να αναζητούμε, σε όποια κατάσταση κι αν βρισκόμαστε, το Αρχέτυπό μας, που είναι ο Χριστός. Είναι το πιο ελπιδοφόρο μήνυμα. Όπου κι αν είμαστε, όσο κι αν έχουμε διολισθήσει στη ζωή, έχουμε τη δυνατότητα να αναζητήσουμε τον Χριστό και να συναντηθούμε μαζί Του, όπως τότε ο Ζακχαίος, που δεν δίστασε προκειμένου να επιτύχει τον ευγενή αυτό του στόχο να «ανέβη επί συκομορέαν». Ο Ζακχαίος δεν πτοείται μπροστά στα ανυπέρβλητα εμπόδια που υψώνονται μπροστά του, φυσικά, κοινωνικά και πνευματικά. Τα πνευματικά αφορούν την αμαρτωλότητά του που τον κρατούσε σε απόσταση από την αγάπη του Θεού. Τα φυσικά αφορούσαν το ότι ήταν μικρόσωμος. Τα κοινωνικά ήταν ακόμα πιο έντονα, αφού είχαν να κάνουν με μια έντονη προκατάληψη και στιγματισμό που απέρρεαν από το επάγγελμα του τελώνη που ασκούσε στην καθημερινή του ζωή.

Τίποτε όμως από τα πιο πάνω δεν αναστέλλει την μεγάλη επιθυμία του Ζακχαίου να δει τον Χριστό. Πλημμύριζε ολόκληρη η ύπαρξή του από χαρά που έβλεπε το Πρόσωπο του Κυρίου. Η Πατερική σοφία μάς διδάσκει ότι, όποιος θέλγεται από τη θέα του προσώπου του βρίσκεται σε ανεπτυγμένη πνευματική κατάσταση. Άλλωστε ο Παράδεισός μας, ο Χριστός, είναι η θέα του Προσώπου Του, που μάς χαρίζει την ατέλειωτη μακαριότητα. Είναι «ο των εορταζόντων ήχος ο ακατάπαυστος και η απέραντος ηδονή των καθορώντων τού Σού Προσώπου το κάλλος το άρρητον».

Αγαπητοί αδελφοί, η οδός της εκζήτησης της θέας του Προσώπου του Χριστού, είναι η μόνη ασφαλής στη ζωή μας. Αυτό το δρόμο που ακολούθησε ο Ζακχαίος βάδισαν και όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας, οι οποίοι κοσμούν το ευλογημένο στερέωμά της. Αυτό έπραξε και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος, του οποίου τη μνήμη τιμούμε σήμερα. Άλλωστε και ο ίδιος ο Χριστός όταν λέει «θάρσει τέκνον, θάρσει θύγατερ», μάς παραπέμπει στην «εικόνα του Θεού» μέσα μας και την θεική συγγένεια μας μαζί Του κατά τρόπο που μάς ελκύει πάντοτε στην αναζήτησή Του. Ας μη διστάσουμε, λοιπόν, μπροστά στην πιο ευλογημένη πρόκληση της ζωής μας. Η ευκαιρία προσφέρεται σε κάθε ώρα και στιγμή. Επιβάλλεται να την αδράξουμε.

Πηγή: synodoiporia.gr